

**Præjudicielle spørgsmål**

1) Skal artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 87/344/EØF af 22. juni 1987 <sup>(1)</sup> om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpsforsikring fortolkes således, at den er til hinder for en klausul, der er indeholdt i en retshjælpsforsikrers almindelige forsikringsbetingelser, og hvorefter forsikreren i forbindelse med forsikringsbegivenheder, hvor et stort antal forsikringstagere har lidt tab som følge af den samme begivenhed (f.eks. et investeringsfirmas insolvens), er berettiget til at udpege en retlig repræsentant, hvilket dermed begrænser den enkelte forsikringstagers mulighed for frit at vælge en advokat (den såkaldte klausul vedrørende »masseskader«)?

2) Såfremt spørgsmålet 1 besvares benægtende:

Hvilke betingelser skal da være opfyldt for, at der foreligger en »masseskade«, der ifølge (eller snarere som supplement til) direktivet giver forsikreren — og ikke forsikringstageren — ret til at vælge rettergangsfuldmægtigen?

<sup>(1)</sup> EFT L 185, s. 77.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. maj 2008 — The Sporting Exchange Ltd, der driver forretning under navnet »Betfair«, andre parter i sagen: Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator og Scientific Games Racing**

(Sag C-203/08)

(2008/C 197/17)

Processprog: nederlandsk

**Den forelæggende ret**

Raad van State

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: The Sporting Exchange Ltd, der driver forretning under navnet »Betfair«

Andre parter: Minister van Justitie, Stichting de Nationale Sporttotalisator og Scientific Games Racing

**Præjudicielle spørgsmål**

1) Skal artikel 49 EF fortolkes således, at anvendelsen af denne artikel har til følge, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat ikke på grund af et lukket bevillingssystem, der er gældende i medlemsstaten, kan forbyde, at en udbyder af

tjenesteydelser, der allerede har fået udstedt en bevilling i en anden medlemsstat til levering af tjenesteydelser via Internettet, også udbyder disse tjenesteydelser i førstnævnte medlemsstat?

2) Finder den fortolkning af artikel 49 EF og særligt lighedsprincippet og den deraf følgende gennemsigtighedsforpligtelse, som EF-Domstolen har foretaget i enkelte sager, der vedrørte koncessioner, anvendelse på proceduren for udstedelse af en bevilling til at udbyde tjenesteydelser på hasardspilområdet i et ved lov fastsat enbevillingssystem?

3 a) Kan forlængelse af bevillingen til den eksisterende bevillingshaver i et ved lov fastsat enbevillingssystem, uden at potentielt interesserede får mulighed for at konkurrere om denne bevilling, være et egnet og forholdsmæssigt middel til at opfylde tvingende almene hensyn, som Domstolen har anerkendt som begrundende en restriktion for den fri udveksling af tjenesteydelser med hensyn til hasardspil? I bekræftende fald under hvilke betingelser?

b) Afhænger besvarelsen af spørgsmål 3a af, om spørgsmål 2 besvares bekræftende eller benægtende?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19. maj 2008 — Peter Rehder mod Air Baltic Corporation**

(Sag C-204/08)

(2008/C 197/18)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Bundesgerichtshof

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Peter Rehder

Sagsøgt: Air Baltic Corporation

**Præjudicielle spørgsmål**

1) Skal artikel 5, nr. 1, litra b), andet led, i forordning (EF) nr. 44/2001 <sup>(1)</sup> om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at der også ved flyrejser fra en af Fællesskabets medlemsstater til en anden medlemsstat skal fastsættes et fælles opfyldelsessted for samtlige kontraktlige forpligtelser på stedet for leveringen af hovedydelsen, hvilket skal fastlægges efter økonomiske kriterier?

2) Hvis der skal fastsættes et fælles opfyldelsessted: Hvilke kriterier er afgørende for fastsættelsen heraf; fastsættes det fælles opfyldelsessted navnlig ud fra stedet for flyafgangen eller stedet for ankomsten?

(<sup>1</sup>) EFT L 12, s. 1.

**Sag anlagt den 20. maj 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**

(Sag C-211/08)

(2008/C 197/19)

Processprog: spansk

**Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

**Sagsøgerens påstande**

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 49, ved at nægte de af det spanske nationale sundhedssystem forsikrede refusion af udgifter til lægebehandling afholdt af disse i en anden medlemsstat i tilfælde af hospitalsbehandling modtaget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (<sup>1</sup>) (herefter »forordning nr. 1408/71«), i det omfang refusionsniveauet, der finder anvendelse i medlemsstaten for så vidt angår nævnte behandling, er lavere end fastsat i den spanske lovgivning.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

**Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter**

1. Det er fastlagt i den spanske lovgivning vedrørende social sikring, at de hospitalsydelser, der er dækket af det nationale sundhedssystem, skal dækkes af systemet, undtagen i meget særlige tilfælde af »akut, livsvigtig lægebehandling«. Som en følge heraf, kan de spanske myndigheder, når en af det spanske nationale sundhedssystem forsikret opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat og under nævnte ophold modtager hospitalsbehandling, der ud fra et lægeligt synspunkt er nødvendig, i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning nr. 1408/71, ikke refundere udgifterne hertil.

2. Når det refusionsniveau for hospitalsudgifter, der ifølge den anden medlemsstats regler skal finde anvendelse, er mindre favorabelt end fastsat i den spanske lovgivning, kan de spanske myndigheders afslag på at refundere forskellen føre til, at de af det spanske nationale sundhedssystem forsikrede afskrækkes fra at opholde sig i nævnte medlemsstat med det formål at modtage ikke-medicinske ydelser (f.eks. tjenesteydelser i forbindelse med uddannelse og turisme), eller for så vidt angår forsikrede, der allerede opholder sig i udlandet, kan de foranlediges til at rejse tilbage med det formål at modtage gratis hospitalsbehandling i Spanien. Således kan de omtvistede spanske regler begrænse såvel ydelsen af visse bestemte medicinske tjenesteydelser, der som udgangspunkt motiverer en forsikret til midlertidigt ophold i en anden medlemsstat, som ydelsen af de efterfølgende medicinske tjenesteydelser i denne medlemsstat, i henhold til artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning 1408/71.

3. De nævnte begrænsninger for den frie udveksling af tjenesteydelser er ikke berettigede i henhold til traktaten. Navnlig har de spanske myndigheder ikke godtgjort, at nævnte begrænsninger var nødvendige for at undgå alvorlig skade på den finansielle balance i det spanske nationale sundhedssystem. Det må derfor konkluderes, at den omtvistede regel er i strid med artikel 49 EF.

(<sup>1</sup>) EFT 1971 II, s. 366.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 21. maj 2008 — Société Zeturf Ltd mod Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi — Intervenient: G.I.E. Pari Mutuel Urbain (PMU)**

(Sag C-212/08)

(2008/C 197/20)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Conseil d'État

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Société Zeturf Ltd

Sagsøgt: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi